

Den fjerde:

Törnrosen, sjömansvisa.

»Om du en stig med mig vill gå,
stig vill gå,
En törnestic vi vandra få
vandra få,
Men blott jag vet att du är när —
En rosenväg för mig det är!»

Så sjöng han högt på vägen der
vägen der,
En sjöman trött på mödor och besvär
och besvär.
Han efter många flydda år
Sitt hemland åter skåda får.

I förbifarten tänkte han,
tänkte han
Jag några roser köpa kan,
köpa kan,
Att förära lilla vännen min. —
Till trädgårdsmästaren går han in.

Trädgårdsfrun till mötes går,
mötes går,
Hans ärende hon veta får,
veta får.

Så skyndar hon till trädgår'n lätt
Att binda honom en bukett.

För hvarje blomma som hon bröt,
som hon bröt,
En tår från hennes öga flöt,
på kinden flöt,
»Säg hvarför gråter du, min lilla vän,
Ty blad och blommor växa snart igen?»

»O, nej jag gråter ej för deras skull
deras skull,
Ty trädgår'n är af rosor full,
liljor full,
Men jag gråter för min älskling blott,
Jag är nu gift och sorgen blir din lott.»

Haf tack, du känner mig igen,
mig igen,
Min egen kära hjertevän,
hjertevän.
Men nu då drömmen flytt sin kos
Till minne gif mig blott en törneros.

Med törnerosen i min hand,
i min hand,
Vill glad jag fly från detta land,
från land till land.
Tills dess min graf jag får till slut,
Min kärlek då jag andas ut.